

מלפני הקדוש ברוך הוא ונתן לו.
שברו על ה' אלהיו. שברו, ולא
אמר תקותו ולא בטחונו, אלא
שברו. אל תקרי שברו אלא
שברו, שנוח לצדיקים לשבר את
עצמם ולהשבר שבר על שבר,
והכל על ה' אלהיו, כמו שנאמר
(תהלים מד) כי עליך הרגנו כל היום.
כי עליך נשאנו חרפה.

כמו שיעקב, שכתוב וירא יעקב
כי יש שבר במצרים, שהרי שברון
הגלות ראה שהיה לו במצרים,
ושם חזקו בקדוש-ברוך-הוא.
ובני יעקב סבלו את שבר הגלות
ולא השתנו מתוך סוד האמונה
של אבותיהם, ושמו של הקדוש
ברוך הוא היה רגיל בגלות
בפיהם.

ועל זה כתוב במשה, (שמות א)
ואמרו לי מה' שמו' מה'. משום
שהיו מפירים אותו ולא שכחוהו
לעולמים וסבלו את שבר הגלות
על הקדוש ברוך הוא, ומשום כך
זוכים לגאלות ולנסים ולאותות
רבים.

ואתם קדושים עליונים,
שסובלים את שבר הגוף ממקום
למקום על הקדוש ברוך הוא, על
אחת כמה וכמה שזכאים אתם
לעשות לכם נסים ופרקן ושתזכו
לחיי העולם הבא. הלכו כלם
כאחד.

פתח ואמר, קחו מאתכם תרומה
לה' כל נדיב לבו יביאה וגו'. בא
וראה, בשעה שאדם שם רצונו
לעבודת רבונו, אותו רצון עולה
בראשונה על הלב, שהוא קיום
ויסוד של כל הגוף. אחר כך עולה
אותו רצון טוב על כל אברי הגוף,
ורצונם של כל אברי הגוף ורצון
הלב מתחברים כאחד, והם
מושכים עליהם את זהר השכינה

ורעותא דכל שייפי גופא,

דכתיב, (שם כח) אם יהיה אלהים עמדי ושמרני
וגו'. וכלא שאיל מקמיה דקודשא בריך הוא,
ויהב ליה.

שברו על יי' אלהיו. שברו, ולא אמר תקותו,
ולא בטחונו, אלא שברו. אל תקרי
שברו, אלא שברו. דניחא להו לצדיקייא,
לתברא גרמייהו, ולא תברא תבירו על תבירו,
וכלא על יי' אלהיו. כמה דאת אמר, (תהלים מד)
כי עליך הרגנו כל (דף קצ"ח ע"ב) היום. כי עליך
נשאנו חרפה.

בגוונא דיעקב, דכתיב וירא יעקב כי יש שבר
במצרים, דהא תבירו דגלותא, חמא
דהוה ליה במצרים, ושוי תוקפיה בקודשא
ברוך הוא. ובנוי דיעקב סבלו תבירו דגלותא,
ולא אשתנו מגו רזא דמהימנותא דאבהתהון
ושמא דקודשא בריך הוא הוה בגלותא רגילא
בפומייהו.

ועל דא כתיב במשה, (שמות ג) ואמרו לי מה'
שמו' מה'. בגין דהוה ידעי ליה, ולא
אנשו ליה לעלמין, וסבלו תבירו דגלותא על
קדשא בריך הוא, ובגין כך זכי לפורקנין
ולנסין ולא תוון סגיאיין.

ואתון קדישין עליונים, דסבלין תבירו דגופא
מאתר לאתר על קדשא בריך הוא, על
אחת כמה וכמה דזכאיין אתון למעפד לכו
נסין ופורקנין, ותזכוין לחיי עלמא דאתי. אזלו
כלהו כחדא.

פתח ואמר (שמות לה) קחו מאתכם תרומה ליי'
כל נדיב לבו יביאה וגו'. תא חזי,
בשעתא דבר נש שוי רעותיה, לגבי פולחנא
דמאריה, ההוא רעותא סליק בקדמיתא על
לבא, דאיהו קיומא ויסודא דכל גופא. לבתר
סליק ההוא רעותא טבא, על כל שייפי גופא.